

Շուշանիկ Կուրդիսյան

Թե ցավերիս ծեծկող քամին թուլանար . . .

Թե ցավերիս ծեծկող քամին մեղմանար,
Օրս լքում ծաղկի նման չթռչներ .
Թե գեթ մի թույլ մխիթարանք ինձ հասներ,
Եվ մի անդորր իջներ կրծքիս ու մնար . . .

Թե կարիքը իր ոսկրալի մատներով
Լուծ չդներ հիվանդ, աներգ իմ հոգուն .
Ու ճանշեր ինձ միշտ այրի իրիկուն
Խորունկ, վշտի անարտասուք մորմոքով . . .

Արև, աստղեր, դուք էլ դև կամ հրեշտակ,
Դժխտ երգիս անհաղթ գահին շուրջ-թուր
Կը չոքեիք դուք շարե շար, խեղճ մուրր,
Ողջ էությամբ գրաստ-գերի ոտքիս տակ . . .

1910 թ . 6 փետրվարի